

strengt vil gennemføre meget besværlige Love i det daglige Livs Omsætninger, saaledes at man, saa at sige, har en Dom at klare ved hvert Skridt, man gaar; det er ikke gennemfætteligt. Naar man altsaa vil have den Art fiske Love respecterede, saa maae de være let forstaaelige og ikke hæmmende for Omsætningen. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa den Handel, der drives her i Kjøbenhavn, og som vel ikke kommer ind under Immoraliteten, det er Bankacties og Fonds-handelen. Alle Slutsedler desangaaende skulle skrives paa 1ste Classes Papir, og da det nu er mange Millioner om Aaret, der paa den Maade blive omsatte, saa vil det ærede Medlem see, at der, naar denne Bestemmelse blev fulgt, vilde blive et langt høiere Beløb paa Stempelpapirscontoen, end der nu findes der; men disse Slutsedler skrives aldrig, saavidt mig bekendt, nogenstunde paa noget Slags Stempelpapir og kan efter deres Natur naturligvis ikke skrives paa 1ste Classes, thi saa ophørte denne Slags Traffik. Det Samme gjælder om mange andre Ting, og jeg vil derfor virkelig bede det ærede Medlem om at læse Stempelansordningen opmærksom igennem, thi han vil da finde, at det ikke godt kan være anderledes, end det nu er, og jeg tør sige, at dersom det ærede Medlem var under de samme Forhold, saa gjorde han sig accurat skyldig i det Samme.

At dette Forhold er uundgaaeligt, indtil Stempelansordningen reformeres, er indlysende, og netop derfor har jeg, saalænge som jeg har været Medlem her i Thinget, bestandig anbefalet, at der skulde foretages en Reform af denne Lovgivning. Det er noget vanskeligt for mig at indlade mig i Forhandling med det ærede Medlem fra Sorø (Alberti), naar han vil bringe mig til at svare for, hvad et andet Medlem (Jespersen) har yttret — dette vil jeg altsaa springe over. Det ærede Medlem mener, at man kun vil have Loven ud, for at misbruge den, men glemmer da det ærede Medlem, at denne Lov hverken forhindrer eller formerer de Misbrug, han har talt om? Nei det hele Forhold bestaaer aldeles uforandret. Det er ham selv, der har gjort opmærksom paa visse Misbrug af Buxelanordningen, ikke

af Stempelansordningen; jeg antager, at disse Misbrug skrives sig fra visse Forretninger, der drives i Smug, men at man ikke vil træffe saadanne iblandt Folk, der egentlig give sig af med de store Forretninger. Det ærede Medlem siger endvidere, at Loven ikke er fornøden, men her forlader han det egentlige Udgangspunkt, som vi hidtil ere gaaede ud fra, og som han jo selv meget udførlig har forhandlet. Hvad Udstedelsen af Sedler angaaer, saa vedbliver jeg at paastaae, at det er en meget nyttig Foranstaltning, og jeg vil sige det ærede Medlem, hvad jeg antager, at Bankerne ville gøre, dersom de ikke kunne komme til at udstede den Art af Sedler eller Buxler til en billig Pris. De ville vist da henvende sig til en Mand, det være sig i Helsingborg, Landskrone eller Malmø, og give ham en ringe Afgift om Aaret, for at trassere en Mæsse af saadanne Buxler paa Bankerne her, de vilde blive accepterede her og gaae lige saa godt, som om de vare udstede her i Landet og det aldeles uden Stempel. Naar man har en saa byrdesuld Lov som denne Stempelansordning, saa forekommer det mig rigtigst, at man giver saadanne Lettelser, som dette Lovforslag gaaer ud paa, hvorved Statskassen dog vil erholde en ikke ganske ringe Indtægt. Det ærede Medlem er bleven underrettet om, at de engelske Banknoter ere til et større Beløb, men jeg vil dog tillige underrette det ærede Medlem om, at han kan gaae til Bankerne i England og faae hvilket somhelst Beløb udstedt, men i samme Skikkelse som disse Buxler, nemlig en 7 Dages Sigt-Buxel, derfor giver han sine contante Penge og maa saa endossere Buxlen, naar han vil af med den. Det er det ærede Medlem formodentlig bekendt, at Banken i England ikke udsteder nogen Banknote under 5 Pund Sterling. Dersom vore Banker her vilde udstede Sedler indtil 120 Rd., saa behøve de slet ikke denne Lov, thi det er kun for de større Beløb, at den giver dem en Lettelse. For en Sum af indtil 60 Rd. have de jo kun at betale 4 $\frac{1}{2}$ og for en Sum af indtil 120 Rd. 8 $\frac{1}{2}$. Jeg kan ikke see, at der i Noget af det, som det ærede Medlem fra Sorø (Alberti) har anført, er den allerførreste Grund til, at vi ikke skulle gaae ind paa Loven, saaledes som den er fore-